

PROGRAMA DE MÀ

Piotr Beczala & Sarah Tysman —Karłowicz, Moniuszko, Dvořák, Txaikovski i Rakhmàninov

Palau Grans Veus

Dilluns, 13 d'abril de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

AENOR
GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Piotr Beczała, tenor

Sarah Tysman, piano

I

Mieczysław Karłowicz (1876-1909)

Zawód, op. 1/4 – Desengany

Rdzawe liście strząsa z drzew – Sacseja de les branques les fulles
rovellades

Idzie na pola, op. 3/3 – Va cap als camps

Zasmuconej, op. 1/3 – Entristida

Mów do mnie jeszcze, op. 3/1 – Parla'm encara

Najpiękniejsze piosnki – Les cançons més belles

Pamiętam ciche, jasne, złote dni, op. 1/5 – Recordo dies
silenciosos, clars, daurats

Stanisław Moniuszko (1819-1872)

De Straszny Dwór – La casa embreixada, “ària amb carilló”
de Stefan

Antonín Dvořák (1841-1904)

De Cigánské melodie, op. 55

“Když mne stará matka zpívá”, núm. 4 – Quan la meva vella mare

“Struna naladěna”, núm. 5 – Afinem de nou les cordes

“Široké rukávy a široké gate”, núm. 6 – En el vestit ample

“Dejte klec jestřábu ze zlata ryzého”, núm. 7 – L’astor fa el niu ben amunt a les altures rocoses

“Vidino divná přesladrká” – Visió meravellosa, dolcíssima, ària del príncep, de l’acte I de l’òpera *Rusalka*, op. 114

II

Piotr Ílitz Txaikovski (1840-1893)

Net, tol’ko tot, op. 6/6 – No, només aquell

Otschego?, op. 6/5 – Per què?

Sred shumново bala, op. 38/3 – Durant del ball

To bylo ranneju vesnoj, op. 38/2 – Això va ser a l’inici de la primavera

Khotel bi v edinoe slovo, TH 100/1 – Per una sola paraula

Nam swesdi krotkije siwali, op. 60/12 – Ens brillaven estrelles fugisseres

Den li carit?, op. 47/6 – És de dia?

“Kuda, kuda” – On, on, on heu anat, ària de Lenski de l’òpera *Ievgueni Oneguín*

Serguei Rakhmàninov (1873–1943)

Son, op. 8/5 – Somni

Siren’, op. 21/5 – Lilà

Ne poj, krassawiza, op. 4/4 – No cantis, oh bella

Vesénnie vody, op. 14/11 – Aigües de primavera

Durada del concert:

Primera part, 45 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 45 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#òpera #gransfigures

Avançament de
temporada 2026–2027

Palau
de la Música
Catalana

—Palau Òpera

DV, 23.10.26
Riccardo Primo de Händel

DC, 18.11.26
Agrippina de Händel

DC, 21.04.27
Alessandro de Händel

DC, 30.06.27
Fidelio de Beethoven

—Palau Grans Veus

DL, 19.10.26
Lea Desandre
& Thomas Dunford

DT, 24.11.26
Cecilia Bartoli
& Lang Lang

DL, 30.11.26
Franco Fagioli
& Gabetta Consort

DG, 24.01.27
Nadine Sierra & Orquestra
de l'Opéra Royal de Versailles

DL, 22.02.27
René Pape & Orquestra
Simfònica del Vallès

DJ, 20.05.27
Juan Diego Flórez
& Vincenzo Scalera

Abonaments ja disponibles.

Abonaments a la carta, a partir de 6 concerts,
a partir de l'11 de maig.

Entrades individuals a la venda a partir del 18 de maig.

Poema

Comiat

Dir-te adeu era això:
veure com cremen boscos
i ser jo tots els arbres.

També la pluja ferma
que ha començat a caure.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Et cal saber...

Qui n'és el protagonista?

El tenor Piotr Beczala, un dels cantants més importants de la seva generació. Tenor líric pur, el seu catàleg de personatges operístics ha anat evolucionant progressivament des de les seves incursions mozartianes, el Verdi més belcantista i el repertori francès, cap a l'àmbit propi del tenor puccinià. Mentre la veu guanyava cos i projecció, el seu centre greu s'enriqueix, i explora ara rols com Radamès i Lohengrin, amb Parsifal a l'horitzó.

Quines són les claus del concert?

El tenor polonès s'ha convertit en un gran defensor dels compositors de la seva terra, que acostuma a incloure en recital. Mestre del poema simfònic, Mieczysław Karłowicz també va escriure un considerable nombre de cançons i aquesta nit Beczala oferirà un recull d'aquest repertori poc divulgat. Stanisław Moniuszko és un autor que ja identifica el cantant, perquè sempre en reivindica l'obra, aquesta nit amb una ària de l'òpera *La casa embriuada*. També s'inclouen cançons del gran Antonín Dvořák, un tardoromàntic molt afí als dos autors polonesos. La música russa de dos gegants com ara Txaikovski i Rakhmàinov, de qui Beczala s'ha declarat gran admirador i que ha portat al disc, ocupa la segona part de la vetllada, amb cançons i una ària d'un personatge emblemàtic en la trajectòria del cantant, Lenski, de *Ievgueni Oneguïu*.

A què he de parar atenció?

Diverses de les cançons seleccionades pel tenor tenen un punt en comú: pel dramatisme i la intensitat perfectament podrien formar part d'alguna òpera. La millor manera de descobrir quines entren en aquesta categoria és parar atenció a la lletra de la poesia a la qual el compositor posa música. La coherència que han de mantenir text i partitura és la clau per tenir clars els sentiments que el compositor va voler explorar amb la seva música. I els cinc que avui s'interpreten són mestres en aquest aspecte.

Sabies que...

A punt de complir trenta anys de carrera, Piotr Beczala acostuma a alternar personatges operístics de diferent envergadura per mantenir intacta la flexibilitat de la seva veu, aspecte que ell considera fonamental. Li agrada interpretar papers com Radamès de l'*Aida* verdiana, però rols tan exigents com aquest, o com Andrea Chénier o Mario Cavaradossi, els alterna amb d'altres més lleugers i també amb concerts i recitals.

Les cançons de Txaikovski i Rakhmàninov que avui interpreta el cantant polonès, les va enregistrar en un disc que va estar anys sense publicar-se arran de la guerra a Ucraïna. Per al tenor la cultura no té cap relació amb cap guerra ni molt menys amb la política. Ell només vol donar a conèixer cançons que qualifica de “meravelloses”, algunes de les més maques i populars d'aquests dos compositors universals.

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Comentari

Cançó, òpera i nacionalisme

Consagrat com un dels cantants més importants de les darreres dècades, el tenor polonès Piotr Beczała ha destacat en tota mena de repertori operístic gràcies a la seva flexibilitat estilística i elegància vocal i a una tècnica sobirana. Les seves interpretacions en òpera italiana, francesa i en el *fach* alemany han estat elogiades unànimement per públic i crítica. Aquest nivell d'excel·lència és encara més remarcable en papers protagonistes del repertori de l'Europa de l'Est, al qual la veu i sensibilitat del tenor s'adapta com un guant. És el cas del seu Lenski de *Ievgueni Oneguï* de Piotr Ílitx Txaiovski, el príncep de *Rusalka* del txec Antonín Dvořák o, evidentment, una òpera polonesa com *La casa embriuada* de Stanisław Moniuszko. Avui Piotr Beczała i la pianista Sarah Tysman ens oferiran tres fragments representatius d'aquestes obres, però sobretot un recorregut fascinant pel gènere de la cançó conreat per les anomenades escoles nacionalistes a les quals, de manera més o menys accentuada, pertanyen aquests compositors.

El naixement del nacionalisme musical i, per extensió, cultural es pot situar entorn del 1848. Aquell any els aires revolucionaris sacsegen l'Europa imperialista sorgida del Congrés de Viena. Les demandes sociopolítiques es van fusionar amb les nacionalistes en allò que s'anomenà, significativament, “la primavera dels pobles”. El moviment revolucionari fracassà inicialment pel que fa als objectius, però deixà un pòsit que acabaria reconfigurant el mapa europeu. En l'àmbit artístic, les conseqüències van ser la reivindicació del substrat cultural i folklòric per part de cada país com a instrument per trobar noves vies expressives. L'Europa de l'Est, dominada per l'Imperi Rus i l'Austrohongarès, va constituir l'epicentre dels primers moviments musicals nacionalistes que tenien com a objectiu l'emancipació d'influències dominants com la italiana, francesa i alemanya.

A l'actual Txèquia, el primer representant d'aquesta tendència fou Bedřich Smetana, que, amb poemes simfònics com ara *Má vlast* (La meva pàtria) o *La nívia venuda*, considerada la primera gran òpera txeca, esdevingué un símbol nacional. El relleu l'assumí el bohemí Antonín Dvořák, compositor superdotat que excel·lí en tota classe de gèneres, des del simfònic fins a la música de cambra. El que més se li resistí fou l'òpera, tot i l'èxit tardà de la cèlebre *Rusalka*, però el seu talent per la música vocal es posa de manifest en nombroses cançons. Les *Cançons*

gitanes, escrites el 1880 a partir de set poemes d'Adolf Heyduk, constitueixen una de les seves més cèlebres col·leccions. Tot i això, l'obra portà molts maldecaps al compositor, que fou criticat al seu país per utilitzar inicialment els textos en la versió alemanya, fet que obligà Dvořák a refer el cicle posteriorment en txec.

Pel que fa a Polònia, la utilització estilitzada del folklore patri ja és present en l'obra pianística de Frédéric Chopin, tot i que morís el 1849 sense poder tornar al seu país des del fallit Aixecament de Novembre, el 1830, contra el domini rus. Stanisław Moniuszko fou qui s'erigí en el principal representant de l'escola polonesa, especialment gràcies a òperes com *Halka* o *La casa embriuada*, en què predomina el material popular. Menys coneguda és la figura de Mieczysław Karłowicz, en part a causa d'una mort prematura, amb només trenta-tres anys, víctima d'un accident mentre esquiva. En la seva curta obra destaquen sis poemes simfònics i vint-i-tres cançons curulles de lirisme, de les quals avui escoltarem una selecció.

La formulació intel·lectual del nacionalisme musical cal situar-lo, paradoxalment, a l'Imperi Rus. A Sant Petersburg es constituí durant la dècada dels cinquanta l'anomenat Grup dels Cinc, format per Mili Balàkirev, Nikolai Rimski-Kórsakov, Aleksandr Borodín, Módest Mussorgski i César Cui. La iniciativa dotà de nova energia i personalitat un panorama musical fins aleshores subordinat a les tendències foranes. La relació de Txaikovski amb aquest grup fou complexa i ha fet córrer rius de tinta. Format en la tradició occidental sota el mestratge d'Anton Rubinstein, Txaikovski no abraçà en general els preceptes dels seus col·legues ni l'estil; tot i ser ben personal i recognoscible, integra de manera natural tota mena de referents. Això es pot percebre en les més de cent cançons del seu catàleg, que, a diferència de la grandiosa i volcànica rudesia de les de Mussorgski, sondegen l'ànima humana amb tendresa i vulnerabilitat. Les *romances* (així és com anomenen els russos allò que en alemany es coneix com a *lieder*) de Serguei Rakhmàninov es podrien considerar com la síntesi d'aquestes dues personalitats. Gran pianista, dominador del repertori simfònic i operístic, va aportar a aquesta forma d'art sintètica nous dons i qualitats: va ampliar enormement el rang emocional i les possibilitats tècniques del gènere creant un corpus sumptuós de més de vuitanta cançons, algunes de les quals suposen el testimoni més profund i bell del matrimoni de la música russa amb la poesia russa.

Antoni Colomer, crític musical

Palau de la Música Catalana

Janine Jansen & Camerata Salzburg /
Orquestra del Festival de Bayreuth &
Pablo Heras-Casado / Víkingur Ólafsson /
Sondra Radvanovsky / Balthasar Neumann
Orchester & Thomas Hengelbrock /
Christian Zacharias & Leipzig String
Quartet / Piotr Beczala / Igor Levit / María
Dueñas & Alexander Malofeev / Xavier
Sabata & Le Concert de l'Hostel Dieu /
Alexander Melnikov & Quartet Casals /
Staatskapelle Dresden & Daniele Gatti
/ Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona /
Julia Lezhneva & Il Giardino Armonico /
Elisabeth Leonskaja / Julia Kleiter &
Julius Drake

Entrades a palaumusica.cat

Biografies

Piotr Beczała, tenor

©Johannes Ifkovits

És un dels artistes més sol·licitats i un convidat habitual als principals teatres d'òpera del món. Aquest tenor polonès és reconegut no només per la bellesa de la seva veu, sinó també pel fervent compromís amb cada personatge que interpreta. A més de l'activitat operística, ha interpretat gran part del repertori vocal clàssic amb algunes de les orquestres i els directors més prestigiosos del món.

La seva agenda de la temporada 2025-26 presenta nombrosos compromisos destacats: després del debut en el paper d'Andrea Chénier en concert al Festival de Salzburg l'agost del 2025, té el debut en versió escenificada amb aquest mateix personatge a la Metropolitan Opera de Nova York. També el rol de Radamès d'*Aida* a l'Opéra National de París i el de príncep de *Rusalka* i Don José de *Carmen* a la Staatsoper de Viena. Altres moments destacats de la temporada inclouen el paper emblemàtic de Lohengrin en una nova producció amb la Mahler Chamber Orchestra, sota la direcció musical de Joana Mallwitz, a la Festspielhaus de Baden-Baden. A la Bayerische Staatsoper, Beczała interpretarà tant Manrico d'*Il trovatore* com el paper principal de *Faust*. Els seus compromisos també inclouen la Staatsoper Unter den Linden de Berlín com a Cavaradossi (*Tosca*), l'Ópera de Las Palmas com a Andrea Chénier i al Teatro Real de Madrid com a Manrico (*Il trovatore*). La seva temporada de concerts comprèn recitals a Santa Mònica,

Klagenfurt, Graz, Barcelona i Grafenegg, així com actuacions en concert a Baden-Baden, Linz, Bayreuth i Santander.

Amb una sèrie de debuts destacats als teatres d'òpera més importants, el tenor s'ha consolidat com una figura principal de l'escena operística internacional i un dels artistes més sol·licitats de la seva generació. Des que va debutar com a duc de *Rigoletto* el 2006, Piotr Beczala ha estat un convidat habitual de la Metropolitan Opera, on ha interpretat els rols de Lenski (*Ievgueni Oneguïn*), el príncep (*Rusalka*), Edgardo (*Lucia di Lammermoor*), Rodolfo (*La bohème*), Vaudémont (*Iolanta*), Maurizio (*Adriana Lecouvreur*), Riccardo (*Un ballo in maschera*), Grioux (*Manon*), Radamès (*Aida*), així com els papers principals de *Roméo et Juliette* i *Faust*. El 2016 va debutar com a Lohengrin a la Semperoper de Dresden, sota la direcció de Christian Thielemann, paper que posteriorment ha interpretat a Viena, Bayreuth, París, Zúric i Nova York. Com a Kammersänger de la Staatsoper de Viena, és un dels favorits d'aquell públic i hi ha interpretat nombrosos papers, entre els quals Werther, Don José (*Carmen*), Faust i Cavaradossi (*Tosca*). Beczala manté també una estreta relació amb l'Opernhaus de Zúric des que va formar-ne part de l'elenc, i continua actuant-hi en papers destacats i en concerts. Recentment hi va tornar com a príncep Sou-Chong de *Das Land des Lächelns* i hi va oferir recitals amb Helmut Deutsch. També actua amb regularitat a la Bayerische Staatsoper de Múnic, Gran Teatre del Liceu, Teatro Real, Arena di Verona, Staatsoper Unter den Linden, Royal Opera House i Festival de Salzburg.

A més de l'òpera, Piotr Beczala és un cantant molt sol·licitat en concerts i recitals. Ha ofert recitals a la Konzerthaus i Musikverein de Viena, Elbphilharmonie d'Hamburg, Philharmonie de Luxemburg i Carnegie Hall de Nova York. Així mateix, les actuacions en concert l'han portat a Baden-Baden, Amsterdam, Budapest, Varsòvia, Praga, Milà, Sant Sebastià i Oman, entre altres ciutats.

Beczala té nombrosos enregistraments en CD i DVD amb repertori de Verdi, Puccini, Dvořák, Gounod i altres compositors. La seva discografia inclou àlbums en solitari per a Orfeo, Deutsche Grammophon i Pentatone, catàleg que amplia regularment amb nous llançaments guardonats.

El 2014 va rebre l'ECHO Klassik com a cantant de l'any i el 2021 l'Opus Klassik en la mateixa categoria. El 2019 va ser distingit amb el títol professional austríac de Kammersänger i el 2022 va rebre el doctorat *honoris causa* de l'Academia de Música de Katowice (Polònia).

Sarah Tysman, piano

©Felix Broede

Després d'uns inicis com a solista, la pianista francesa va orientar l'activitat principalment cap al lied i l'òpera. És cap d'estudis a la Staatsoper de Viena i, des del 2016, professora de repertori vocal a la Universität der Künste de Berlín; paral·lelament continua activa com a pianista acompanyant de lied i com a *partner* de música de cambra.

Ja durant els estudis a la seva ciutat, París, i posteriorment a la Hochschule für Musik und Theater d'Hamburg, es va interessar per camins allunyats de la trajectòria clàssica de pianista solista. Després d'establir les bases de la seva formació amb Henri Barda i Grigory Gruzman, va estudiar música de cambra amb Pierre-Laurent Aimard i es va dedicar al repertori de lied amb Anne Grappotte i Hartmut Höll. També va assistir a classes magistrals amb Dietrich Fischer-Dieskau, Lazar Berman, György Kurtág i Elisabeth Leonskaja.

L'interès especial pel treball amb cantants la va portar a ocupar una plaça fixa a la Komische Oper de Berlín, on va col·laborar estretament amb Kirill Petrenko, així com a l'Opernhaus de Zúric. Aquest camí la va conduir també a exercir com a cap d'estudis en totes les produccions operístiques del Salzburger Festspiele entre el 2012 i el 2015; des del 2017 hi torna com a convidada per a algunes produccions.

Com a repertorista i assistent musical, Sarah Tysman ha treballat a la Staatsoper Unter den Linden, Theater an der Wien, Bayreuther Festspiele, Opéra National de

París i Royal Swedish Opera, amb directors com ara Daniele Gatti, Daniel Harding, Philippe Jordan, Ingo Metzmacher, Kirill Petrenko i Franz Welser-Möst, així com amb alguns dels cantants i directors d'escena més destacats.

Ha actuat al Teatro alla Scala, Opernhaus de Zúric, Konzerthaus de Dortmund, Philharmonie de Berlín, Verbier Festival, Wigmore Hall i Tonhalle de Zúric, com a col·laboradora dels artistes Angelika Kirchschlager, Rolando Villazón, Wiebke Lehmkuhl, Maria Bengtsson, Piotr Beczala, Anna Prohaska i Michael Volle.

Com a pianista solista, ha estat guardonada al Newport International Competition for Young Pianists, al concurs de l'Elise Meyer Foundation, Maj Lind Piano Competition i Sant Sebastià International Piano Competition, i ha rebut beques del DAAD i de la Fondation Natexis-Groupement des Banques Populaires.

També ha actuat sota la direcció de Kirill Petrenko amb el *Concert per a piano* de Grieg i en *Prometeu* de Skriabin a la Komische Oper de Berlín, així com amb *Petruixka* a la Philharmonie de Berlín.

Fes-te benefactor del Palau

Per la música i el patrimoni,
per la llum i l'harmonia.
Pel poder transformador
d'un projecte únic.
Per un Palau per sempre.

Suma't al projecte!

Textos

Mieczysław Karłowicz (1876-1909)

Zawód, op. 1/4 – Desengany

Text de Kazimierz Przerwa-Tetmajer (1865-1940)

Wykołysałem cię wśród fal
mych snów, jak limbę gdzieś
nadwodną,
Śniłem cię cichą i pogodną,
Ach, jak mi żal, jak żal...

*Et vaig bressolar entre les ones
dels meus somnis, com un aler al costat
de l'aigua,
et somiava tranquil·la i alegre,
ai, com em sap greu, com em sap greu...*

Na zieloności sennych hal,
gdzie wiatr błękitne mgły rozpina,
Byłaś mi, dziewczę, tak jedyna,
Ach, jak mi żal, jak mi żal...

*Entre la verdor de les praderies
sommolentes,
on el vent estira boires blavoses,
eres per a mi, donzella, tan única,
ai, com em sap greu, com em sap greu...*

Wkoło szumiały świerki w dal
jakimś modleniem cichym,
wiecznym,
Byłaś mi tam czymś tak słonecznym,
Ach, jak mi żal, jak żal.

*Al voltant, els avets xiuxiuejaven lluny
amb alguna pregària suau i eterna,
allà eres per a mi alguna cosa tan
radiant,
ai, com em sap greu, com em sap greu...*

Rdzawe liście strząsa z drzew – Sacseja les fulles rovellades dels arbres

Text de Kazimierz Przerwa-Tetmajer

Rdzawe liście strząsa z drzew,
Wiatr jesienny i gna precz,
Poniesione w chłodną dal
Nie powrócą nigdy wstecz.

*Les fulles rovellades cauen dels arbres,
el vent de tardor les empeny lluny,
portades cap a la distància freda
mai no tornaran enrere.*

Żaden z liści więcej już
Nie odrośnie na swym pniu,
Poniesiony w chłodną dal
Nie powróci nigdy tu.

*Cap d'aquestes fulles tornarà més
a créixer al seu tronc,
portades cap a la distància freda
mai no tornaran aquí.*

Nie powrócą nigdy tu
W moje serce, do mej krwi,
Te marzenia, które czas
I poznanie wzięły mi.

*Mai no tornaran aquí,
al meu cor, a la meua sang,
aquests somnis que el temps
i el coneixement m'han pres.*

Idzie na pola, op. 3/3 – Va cap als camps

Text de Kazimierz Przerwa-Tetmajer

Idzie na pola, idzie na bory,
Na łąki i na sady,
Na sine wody, na śnieżne góry,
Na miesiąc idzie blady.

*Va cap als camps, va cap als boscos,
als prats i als horts,
cap a les aigües blaves, cap a les
muntanyes nevades,
cap a la lluna pàl·lida que s'apropa.*

Idzie w niezmierną otchłań
wszechświata,
Skąd pył dróg mlecznych prószy,
Idzie błękitna, cicha, skrzydlata —
Muzyka mojej duszy.

*S'endinsa a l'abisme immens de
l'univers,
d'on la pols dels camins lactis
s'escampa,
d'ona blava, silenciosa, alada —
la música de la meua ànima.*

Zasmuconej, op. 1/3 – Afligida

Text de Kazimierz Gliński (1850-1920)

Chylisz główkę na pierś białą,
Łza w oczach drży.
Co się tobie, dziewczę, stało?
Skąd te duże łzy?

*Inclines el cap sobre el pit blanc,
una llàgrima tremola als teus ulls.
Què et passa, donzella?
D'on aquestes llàgrimes grans?*

Może w chwilach uprzytomnień
Znikłych serca mar
Czujesz rozkosz dawnych
wspomnień,
Dawnych marzeń czar?

Może ciebie róże smuca,
Że uwiędły już?...
Wróci Wiosna, kwiaty wróca,
Wróci chwila róż!

I przyleci znów motyli
Różnobarwny tłum.
Brzoza długi warkocz schyli,
W szmer uderzy, w szum.

Ze snu ziemia się ocuci,
Ciepły spadnie deszcz.
W wonnych gajach pieśń zanuci
Słowik, bard i wieszcz.

Wszystko będzie drogie, nowe,
W radość przejdzie żal.
Wróca noce księżycowe,
Zabrzmi koncert fal.

Chyba — serce niespokojne
Tajną burzą wre,
Toczy wielką uczuć wojnę,
Wzlecieć do gwiazd chce.

*Potser en moments de consciència
de somnis del cor que han desaparegut
sents el plaer dels records antics,
l'encant dels somnis d'abans?*

*Potser et fan pena les roses,
perquè ja s'han marcit?...
Tornarà la primavera, tornaran les
flors,
tornarà l'instant de les roses!*

*I vindrà de nou l'exèrcit
multicolor de papallones.
La bedollina inclinarà la seva llarga
trena,
i ressonarà amb el xiuxiueig, amb el
murmuri.*

*De la son s'espavilarà la terra,
caurà una pluja càlida.
Als boscos perfumats entonaran una
cançó
el rossinyol, el bard i el profeta.*

*Tot serà preuat i nou,
la pena es convertirà en alegria.
Tornaran les nits de lluna,
sonarà el concert de les ones.*

*Potser — el cor inquiet
bull amb una tempesta secreta,
lliura una gran guerra de sentiments
i vol enlairar-se fins a les estrelles.*

Wtedy kwiatom brak koloru,
Tracą urok kras.
Smutnie spływa cień wieczoru
Z marzeniami wraz.

*Llavors les flors perden el seu color,
perden el seu encant.
L'ombra del vespre cau tristament
al costat dels somnis.*

Bo uczuciem nie zawładną,
Sercu serca brak.
Nie przeczuja nic, nie zgadną:
Róża — motyl — ptak!

*Perquè no governaran els sentiments,
al cor li manca un cor.
No endevinaran res, no ho sabran:
la rosa — la papallona — l'ocell!*

Mów do mnie jeszcze, op. 3/1 – Parla'm encara

Text de Kazimierz Przerwa-Tetmajer

Mów do mnie jeszcze, z oddali, z
oddali,
Głos twój mi płynie na powietrznej
fali.
Jak kwiatem, każdym słowem twym
się pieszczę,
Mów do mnie jeszcze...

*Parla'm encara, des de lluny, des de
lluny,
la teva veu em flueix sobre l'onada de
l'aire.
Com una flor, amb cada paraula teva
m'acaricio,
parla'm encara...*

Mów do mnie jeszcze, te płynące ku
mnie słowa
Są jakby modlitwa przy trumnie.
I w sercu śmierci wywołują dreszcze,
Mów do mnie jeszcze...

*Parla'm encara, aquestes paraules que
flueixen cap a mi
són com una pregària al costat del
fèretre.
I al cor de la mort provoquen un
estremiment,
parla'm encara...*

Najpiękniejsze piosnki – Les cançons més belles

Text d'Adam Asnyk (1838-1897)

Najpiękniejszych moich piosnek
nauczyła mnie dziewczeczka,
Mistrzem bowiem były dla mnie
harmonijne jej usteczka.

*Les meves cançons més belles
em va ensenyar la noia,
perquè per a mi eren mestres
els seus llavis harmoniosos.*

Te usteczka brzmiały zawsze
jakaś piosnką świeżą, nową,
Każdy uśmiech był melodią,
Śpiewem było każde słowo.

*Aquests llavis sempre sonaven
com una cançó fresca i nova,
cada somriure era una melodia,
cada paraula era un cant.*

Wszystko, o czym serce śniło,
wszystko, o czym nawet nie śni,
Odbijało się w jej oczach
i płynęło w słodkiej pieśni.

*Tot allò amb què somiava el cor,
tot allò amb què ni tan sols somiava,
es reflectia als seus ulls
i floria en una dolça cançó.*

Więc mnie zawsze przy jej boku,
wpatzonego w jej oblicze,
Kołysały śpiewne marylki,
czarodziejskich brzmień słodczyce.

*Per això, sempre al seu costat,
mirant el seu rostre,
em bressolaven somnis cantants,
dolçors de sons encantats.*

Czego uchem nie dosłyszał,
czego wzrokiem nie doczytał,
To z usteczek malowanych
sam ustami swymi chwycił.

*Allò que no escoltava amb l'oïda,
allò que no llegia amb els ulls,
ho captava directament
amb els seus llavis i els meus.*

Pamiętam ciche, jasne, złote dni, op. 1/5 – Recordo dies
tranquils, clars, daurats

Text de Kazimierz Przerwa-Tetmajer

Pamiętam ciche, jasne, złote dni,
Co mi się dzisiaj cudnym zdają snem,
Bo był otwarty raj także i mnie
W dzieciństwie mem.

*Recordo dies tranquils, clars i daurats,
que avui em semblen un somni
meravellós,
perquè un paradís s'obria també per a
mi
a la meva infantesa.*

I czasem myślę, że ja tylko spał,
Że całe życie moje było snem —
Zbudzę się, raj ten odnajdę, co miał
W dzieciństwie mem...

*I de vegades penso que només dormia,
que tota la meua vida havia estat un
somni —
m'aixecaré, i trobaré aquell paradís
que tenia a la meua infantesa...*

Stanisław Moniuszko (1819-1872)

De *Straszny Dwór* (La casa embruixada), “ària amb carilló” de Stefan

Cisza dokoła, noc jasna, czyste niebo,
Księżyc płynie swobodnie po
przestrzeni bez chmur.
Tajemnych uczuć niepojęta władza,
Odbiera sen, tęsknotę naprowadza,
Serca marzenie staje się potrzebą.
Tak... tak... to straszny, bardzo
straszny dwór!

*Silenci al voltant, nit clara, cel pur,
la lluna navega lliurement per l'espai
sense núvols.
El poder incomprendible de sentiments
secrets
em roba el son, em guia la nostàlgia,
el somni del cor esdevé necessitat.
Sí... sí... és un casal terrible, molt
terrible!*

Prawdę mówił Maciej stary,
Są tu strachy, są tu czary...
Ten niepokój nieustanny
Myśl o wzroku pięknej Hanny,
Mówią jasno w chwili tej,
Że czarami oczy jej...
Tak... niezawodnie... bo wszedłszy
pod ten dach,
Tylko mi tych oczu strach...

*Deia la veritat el vell Maciej:
hi ha fantasmes, hi ha encanteris...
Aquesta inquietud incessant,
el pensament de la mirada de la bella
Hanna,
diuen ben clar en aquest instant
que els seus ulls són pura màgia...
Sí... sens dubte... perquè en entrar sota
aquest sostre,
només temo aquells ulls...*

Nie, nie! Nie myślmy o tym...
baczność mości
Stefanie...
Wszak się przyrzekło żyć w
bezzennym stanie!
Zegar bije północ.
Cóż to jest?

Maciej mówił, że od lat tysiąca,
Chyba dusza wracająca
Spoza grobu, dla pokuty
Wprowadza w obrót ten zegar
popsuty.
Zegar skończywszy bić gra poloneza.
Przestał bić a teraz gra.
Słucha.

Boże mój! melodia ta,
Jakież chwile przypomina!
Niegdyś mój ojciec, w rodzinnym
kole naszym
Mnie lub Zbigniewa, starszego syna,
Ucząc drewnianym władać pałaszem,
Tak często nucił ten sarmacki śpiew!

Słyszę te piosnkę
Z dziecięcych wspomnień echem,
Jak płynie z piersi ojca
Do niebiańskich stref!

Widzę, jak matka
Z anielskim swym uśmiechem
Strzeże synów,
Igrających w cieniu drzew.
Zegar gra.

*No, no! No hi pensem... alerta, senyor
Stefan...
Al capdavall, has promès viure en estat
de solter!
El rellotge toca mitjanit.
Què és això?*

*Maciej deia que des de fa mil anys
potser una ànima que retorna
des de la tomba, per penitència,
posa en moviment aquest rellotge
espatllat.
El rellotge, en acabar de tocar, interpreta
una polonesa.
Ha deixat de tocar i ara sona.
Escolta.*

*Déu meu! Aquesta melodia,
quins moments evoca!
Temps enrere, el meu pare, en el cercle
familiar,
a mi o a Zbigniew, el fill gran,
mentre ensenyava a brandar el sabre de
fusta,
taral·lejava sovint aquest cant sarmàtic!*

*Sento aquesta cançó
com un ressò dels records d'infantesa,
com flueix del pit del pare
cap a les esferes celestials!*

*Veig la mare
amb el seu somriure angelical
vetllant pels fills,
jugant a l'ombra dels arbres.
El rellotge sona.*

O matko! matko miła!
Gdyś nas osierociła,
Po twym zgonie
W ojca łonie,
Skonał ten serdeczny śpiew!

*Oh mare!, mare estimada!
Quan ens vas deixar orfes,
després de la teva mort,
en el pit del pare
s'apagà aquell cant ple d'afecte!*

Słyszę jak rodzic
Tę pieśń swobodnie nuci,
Gdy za najświętszą sprawę
Spiesz się oddać krew...

*Sento com el pare
entona lliurement aquesta cançó
quan, per la causa més sagrada,
s'afanya a vessar la sang...*

Widzę jak matka
Niepewna czy on wróci,
Wzywa Boga,
By łagodził wojny gniew!
Zegar gra.
O matko! matko miła!

*Veig la mare,
incerta si ell tornarà,
invocant Déu,
perquè apaiivagui la fúria de la guerra!
El rellotge sona.
Oh mare!, mare estimada!*

Gdyś nas osierociła,
Po twym zgonie
W ojca łonie,
Skonał ten serdeczny śpiew!

*Quan ens vas deixar orfes,
després de la teva mort,
en el pit del pare
s'apagà aquell cant ple d'afecte!*

Antonín Dvořák (1841–1904)

De Cigánské melodie, op. 55 – Melodies gitanes

Textos populars anònims

“Když mne stará matka zpívat”,
nům. 4

Když mne stará matka zpívat, zpívat
učívala,
podivno, že často, často slzivala.
A ted' také pláčem snědé líc mučim,
když cigánské děti hrát a zpívat učim!

“Struna naladěna”, nům. 5

Struna naladěna,
hochu, toč se v kole,
dnes, snad dnes převysoko,
zejtra, zejtra, zejtra zase dole!

Pozejtří u Nilu
za posvátným stolem;
struna již, struna naladěna,
hochu, toč, hochu, toč se kolem!

“Široké rukávy a široké gatě”,
nům. 6

Široké rukávy a široké gatě
volnější cigánu nežli dolman v zlatě.
Dolman a to zlato bujná prsa svírá;
pod ním volná píseň násilně umírá.
A kdo raduješ se, tvá kdy píseň v
kvěť,
přej si, aby zašlo zlato v celém světě!

Quan la meva vella mare

*Quan la meva vella mare encara
m'ensenyava a cantar,
estranyament, les llàgrimes li penjaven
dels ulls.*

*Ara, les meves llàgrimes mullaran les
galtes brunes,
quan jo vull ensenyar als nens el cant i
el joc!*

Afinem de nou les cordes!

*Afinem de nou les cordes!
Jove, dansa en cercle!
Avui feliç, molt feliç encara avui,
demà trist, segons la manera antiga!*

*L'endemà a la riba del Nil,
sagrada pels avantpassats,
afinades, afinades de nou les cordes,
cap al ball, cap al ball, salta ràpid!*

En el vestit ample i lleuger de lli

*En el vestit ample i lleuger de lli,
més lliure és el gitano que no pas amb or
i seda!*

*Ai! El dòlman daurat estreny massa el
pit,
i impedeix els sons viatgers i alegres de
la cançó lliure.*

*Qui en el moviment de les cançons sent
veritable plaer,
desitja que tot l'or desaparegui ara del
món!*

“Dejte klec jestřábu ze zlata ryzého”, núm. 7

Dejte klec jestřábu ze zlata ryzého;
nezmění on za ni hnízda trněného.
Komoni bujnému, jenž se pustou
žene,
zřídka kdy připnete uzdy a třemene.
A tak i cigánu příroda cos dala:
k volnosti ho věčným poutem, k
volnosti ho upoutala.

*L'astor fa el niu ben amunt a les
altures rocoses*

*Si l'ala del falcó pot bategar sobre les
altes Tatres,
no canviaria mai el niu rocallós per la
gàbia.
Si el poltre salvatge pot córrer per les
torberes,
no trobarà cap alegria en el fre i les
regnes.
Si la natura et va donar alguna cosa,
gitano,
sí, per a la llibertat et va crear tota la
vida.*

“Vidino divná přesladrká” – Visió meravellosa, dolcíssima, ària
del príncep, de l'acte I de l'òpera *Rusalka, op. 114*

Text de Jaroslav Kvapil (1868-1950)

Ustaňte v lovu, no hrad vrat'te se,
podivné čáry bloudí po lese,
divnější čáry v duši mám
domů vrat'te se, chci býti sám!

*Deixeu la cacera i torneu al castell!
Estranys encanteris vaguen pel bosc,
encanteris encara més estranys habiten
dins meu.
Torneu a casa, vull restar sol!*

Vidino divná, přesladká,
jsi-li ty člověk nebo pohádka?
Přišla jsi chránit vzácné zvěři,
kterou jsem zahléd' v lesa šesti?
Přišla-lis prosit za ni,
sestřičko bílých laní?
Anebo sama, jak vstříc mi jdeš,
kořistí lovcovou býti chceš?

Svírá ti ústa tajemství,
či navždy jazyk tvůj ztich'?
Němá-li ústa tvá, Bůh to ví,
vylibám odpověď z nich!
Odpověď záhadám, jež mne sem
lákaly,
jež mne sem volaly přes tmí, přes
skály,
abych tu konečně v blažený dnešní
den,
dítě, tvým pohledem náhle byl
okouzlen!
Co v srdci tvém jest ukryto,
máš-li mne ráda,
zjev mi to!

Piotr Ílitx Txaikovski (1840-1893)

Net, tol'ko tot, op. 6/6 – No, només aquell

Text de Lev Aleksàndrovitx Mei (1822-1862)

Net, tol'ko tot,
kto znal svidan'ja žaždu,
pojmet, kak ja stradal
i kak ja straždu.

*Visió meravellosa, dolcíssima,
ets criatura humana o bé un ésser de
rondalla?
Has vingut a protegir la rara peça
que he entrellucat en la penombra del
bosc?
Has vingut a suplicar per ella,
germaneta de les cérvoles blanques?
O bé tu mateixa, en venir al meu
encontre,
vols esdevenir presa del caçador?*

*T'estreny els llavis algun secret,
o el teu parlar ha emmudit per sempre?
Si els teus llavis resten muts –Déu ho
sap–,
n'arrencaré la resposta amb besos!
La resposta als enigmes que m'han atret
fins aquí,
que m'han cridat a través de la fosca, a
través de les roques,
perquè en aquest dia venturós
jo fos, de sobte, infant, encisat per la teua
mirada!
Allò que el teu cor amaga,
si m'estimes,
revela-m'ho!*

*No, només aquell
que ha conegut l'anhel de la trobada
entendrà com jo he patit
i com pateixo.*

Gljažu ja vdal'...
net sil, tuskneet oko...
Akh, kto menja ljubil
i znal — daleko!

*Miro cap a la llunyania...
No tinc forces, l'ull s'apaga...
Ah, qui m'estimava
i sabia — és lluny!*

Akh, tol'ko tot,
kto znal svidan'ja žaždu,
pojmet, kak ja stradal
i kak ja straždu.

*Ah, només aquell
que ha conegut l'anhel de la trobada
entendrà com jo he patit
i com pateixo.*

Otschego?, op. 6/5 – Per què?

Text de Lev Aleksàndrovitx Mei

Otčego poblednela vesnoj
pyšnotsvetnaja roza sama?
Otčego pod zelenoj travoj
golubaja fialka nema?

*Per què ha empal·lidit a la primavera
la rosa plena de flors, tota sola?
Per què sota l'herba verda
no hi ha violeta blava?*

Otčego tak pečal'no zvuchit
pesnja ptički, nesjas' v nebesa?
Otčego nad lugami visit
pogrebal'nym pokrovom rosa?

*Per què sona tan tristament
el cant dels ocells que es perden en el cel?
Per què sobre els prats penja
la rosada com un mantell funerari?*

Otčego v nebe solnce s utra
kholodno i temno, kak zimoj?
Otčego i zemlja vsja syra
i ugrjumej mogily samoj?

*Per què al cel el sol del matí
és fred i fosc, com a l'hivern?
Per què la terra sencera és humida
i més severa que una tomba?*

Otčego ja i sam vse grustnej
i boleznenej den' oto dnja?
Otčego, o, skazhi mne skorej ty,
pokinuv, zabyła menja?

*Per què jo mateix cada dia
em sento més trist i malaltís?
Per què, oh, digues-me aviat,
abandonant-me, m'has oblidat?*

Sred shumново bala, op. 38/3 – Durant del ball

Basat en un text d'Aleksei Konstantínovitx Tolstoi (1817-1875)

Sred shumново bala, sluchaino,
V trevoге mirskoi suety,
Tebya ya uvidel, no taina
Tvoi pokryvala cherty.

Lish ochi pechalno glyadeli,
A golos tak divno zvuchal,
Kak zvon otdalyonnoi svireli,
Kak morya igrayushchyi val.

Mne stan tvoi ponravilsa tonkyi
I ves tvoi zadumchivyi vid,
A smekh tvoy, i grustnyi, i zvonkyi,
S tekhn por v moyom serdtse zvuchit.

V chasy odinokie nochi
Lyublyu ya, ustalyi, prilech;
Ya vizhu pechalnye ochi,
Ya slyshu vesyoluyu rech,

I grustno ya, grustno tak zasypayu,
I v gryozakh nevedomykh splyu ...
Lyublyu li tebya, ya ne znayu,
No kazhetsa mne, chto lyublyu!

To bylo ranneju vesnoj, op. 38/2 – Això va ser a l'inici de la primavera

Text d'Aleksandr Blok (1880-1921)

To bylo ranneju vesnoj,
trava edva vskhodila,
ruč'i tekli, ne paril znoj,
i zelen' rošč skvozila;

*Durant una festa lluent,
et vaig trobar per casualitat,
sense veure el teu rostre que un vel
cobria, ni tan sols una mirada.*

*Però sota el tel lleuger,
vaig poder endevinar els teus bells ulls,
i la teva veu sonora i pura
revivia a la meua orella i al meu cor.*

*La teua figura era flexible i
encantadora,
el teu aire graciós i somiador,
l'accent del teu riure innocent
resonarà sempre dins meu.*

*I quan estic sol, trist,
en la foscor de la nit,
veig els teus bells ulls brillar, tendres,
i sento una veu molt dolça.*

*I en el meu somni, veig la teua imatge
passar com un somni brillant.
Serà amor? No ho sé.
Però sí, això deu ser amor.*

*Era al matí de la primavera,
l'herba tot just començava a brotar,
les rieres corrien, la calor no cremava,
i la verdor travessava el bosc;*

Truba pastuš'ja u potru
eščě ne pela zvonko,
i v zavitkach eščě v boru,
byl paporotnik tonkij;

To bylo ranneju vesnoj,
v teni berěz to bylo,
kogda s ulybkoy predo mnoj
ty oči opustila...

To na ljubov' moju v otvet
ty opustila veždy!
O žizn'! o, les! o, solnca svet!
O, junost'! o, nadeždy!

I plakal ja pered toboj,
na lik tvoj gljadja milyj;
to bylo ranneju vesnoj,
v teni berěz to bylo!

To bylo v utro našich let!
O, sčast'e! o slězy!
o, les! o, žizn'! o, solnca svet!
O, svežij duch berězy!

*la trompa del pastor al matí
encara no havia sonat clarament,
i als remolins encara al bosc,
hi havia la falguera fina;*

*era al matí de la primavera,
a l'ombra dels arbres de bedoll,
quan amb un somriure davant meu
tu baixaves els ulls...*

*A l'amor meu com a resposta
tu sempre l'has ignorat!
Oh, vida! Oh, bosc! Oh, llum del sol!
Oh, joventut! Oh, esperança!*

*I plorava davant teu,
mirant el teu rostre estimat;
era al matí de la primavera,
a l'ombra dels bedolls!*

*Era al matí dels nostres anys!
Oh, felicitat! Oh, llàgrimes!
Oh, bosc! Oh, vida! Oh, llum del sol!
Oh, esperit fresc del bedoll!*

*Khotel bi v edinoe slovo, TH 100/1 – Per una sola paraula
Text de Lev Aleksàndrovitx Mei, traducció al rus del poema alemany *Ich
wollt', meine Schmerzen ergössen...* de Heinrich Heine (1797-1856)*

Khotel by v jedinoye slovo
Ja slit' moju grust' i pečal',
I brosit' to slovo na veter,
Chtob veter unjos ego vdal'.

*Voldria, en una sola paraula,
abocar-hi la meua tristesa i pena,
i llançar aquesta paraula al vent,
perquè el vent se l'endugués lluny.*

I pust'-by to slovo pečali
Po vetru k tebe doneslos',
I pust'-by vseгда i povsjudu
Ono k tebe v serdce lilos'.

*I que aquesta paraula de pena
pel vent arribés fins a tu,
i que sempre i a tot arreu
s'escampés al teu cor.*

I jesli v ustalye ochi
Somknulis' pod grezoy nočnoj,
O, pust'-by to slovo pečali
Zvuchalo vo sne nad toboj!

*I si els ulls cansats
es tanquen sota el somni nocturn,
oh, que aquesta paraula de pena
soni en somnis sobre tu!*

Nam szwesdi krotkije sijali, op. 60/12 – Ens brillaven estrelles fugisseres

Text d'Aleksei Plesxéiev (1825-1893)

Nam zvjozdy krotkije sijali,
chut' vejal tikhij veterok,
krugom cvety blagoukhal'i,
i volny laskovo zhurchali
u nashikh nog.

*Per a nosaltres les estrelles suaus
brillaven,
bufava lleument un ventet tranquil,
al voltant les flors perfumaven,
i les ones murmuraven amb tendresa
als nostres peus.*

My byli juny, my ljubili,
i s veroj v dal' smotreli my;
v nas grjozy raduzhnye zhili,
i nam ne strashny v'jugi byli
sedoj zimy.

*Érem joves, ens estimàvem,
i amb fe miràvem lluny;
en nosaltres vivien somnis d'arc de Sant
Martí,
i no ens feien por les ventades
de l'hivern gris.*

Gde zh eti nochi s ikh sijan'em,
s blagoukhaŷuŷčej krasoj
i voln tainstvennym [rontan'em],
nadezhd, vostoržjonnykh mechtanij
gde svetlyj roj?

*On són ara aquestes nits amb la seva
llum,
amb la bellesa perfumada
i les ones misterioses,
les esperances, els somnis embadalits,
on és el ramat clar?*

Pomerkli zvjozdy, i unylo
ponikli bleklye cvety...
Kogda zh, o serdce, vse, chto bylo,
chto nam vesna s tobój darila,
zabudesh' ty?

*Les estrelles han empal·ludit, i tristament
han caigut les flors pàl·lides...
Quan, oh cor, oblidaràs tot el que va ser,
tot el que la primavera amb tu
ens va regalar?*

Den' li carit'?, op. 47/6 – És de dia?

Text d'Aleksei Apukhtin (1841-1893)

Den' li carit, tishina li nočnaja,
V snakh li bessvyaznykh, v žitejskoj
bor'be,
Vsjudu so mnoj, moju žizn'
napolnjaja,
Duma vse ta že, odna rokovaja,
    Vsjo o tebe!

*Sigui dia o silenci nocturn,
en somnis sense fil o en la lluita
quotidiana,
arreu amb mi, omplint la meua vida,
el pensament sempre el mateix, únic i
fatídic:
    tot sobre tu!*

S neju ne strashen mne prizrak
bylogo,
Serdce vosprjanulo snova ljubja...
Vera, mechty, vdokhnovennoje slovo,
Vsjo, chto v dushe dorogogo,
svjatogo,
    Vsjo ot tebja!

*Amb ella no em fa por el fantasma del
passat,
el cor ha ressuscitat tornant a estimar...
La fe, els somnis, la paraula inspirada,
tot allò que és preuat i sagrat en la
meua ànima,
    tot de tu!*

Budut li dni moi jasny, unyly,
Skoro li sginu ja, žizn' zagubja!
Znaju odno, chto do samoj mogily
Pomysly, čuvstva, i pesni, i sily,
    Vsjo dlja tebja!

*Seran els meus dies clars o tristos,
moriré aviat, perdent la vida?
Sé només una cosa, fins a la tomba:
pensaments, sentiments, cançons i forces,
    tot per tu!*

“Kuda, kuda”, ària de Lenski de l'òpera *Ievgueni Oneguín*
– On, on, on heu anat

Text de Konstantin Shilovski (1849-1893) i Módest Txaikovski (1850-1916), basat la novel·la homònima d'Aleksandr Puixkin (1799-1837)

Kuda, kuda, kuda vy udalilis',
vesni mojej zlatiye dni?
Chto den' gryadushchij mne gotovit?
Yevo moj vzor naprasno lovit:
V glubokoj mglye tayitsya on!
Nyet nuzhdy; prav sud'by zakon!
Padu li ya, streloj pronzjonnyj,
ili mimo proletit ona,

Vsyo blago; bdeniya i sna
prikhodit chas opredeljonnyj!
Blagoslovyon i den' zaborot,
blagoslovyon i tmy prihod!
Blesnyot zavtra luch dennitsy
i zayigrayet yarkij den',
a ya, byt' mozhet, ya grobnitsy
sojdu v taynstvennuyu sjen'!

I pamyat yunovo poeta
poglotit myedlennaya lyeta.
Zabudet mir menya; no ti!
Ti!... Olga... Skazhi,
Pridyosh' li, dyeva krasoty,
slezu prolit nad rannej urnoj
i dumat': on menya lyubil!

On mne yedinoj posvyatil
rassvet pechalnoj zhizni burnoj!
Akh, Olga, ya tebya lyubil!
Tebe yedinoj posvyatil
rassvet pechalnoj zhizni burnoj!
Akh, Olga, ya tebya lyubil!
Serdyechni drug, zhelannyj drug.
Pridi, pridi! Zhelannyj drug.

*On, on, on heu desaparegut,
dies daurats de la meva primavera?
Què em prepara el dia que ve?
La seva mirada em cerca en va:
es perd en la boira profunda!
No cal; la llei del destí és justa!
Cauré jo, travessat per una fletxa,
o passarà de llarg?*

*Tot està bé; les vigílies i el son
arriben a l'hora determinada!
Beneït sigui el dia de tasques,
beneït sigui el temps de foscor!
Demà brillarà el raig del matí
i jugarà el dia radiant,
i jo, potser, jo davallaré
a la tomba misteriosa!*

*I la memòria del jove poeta
serà absorbida pel temps lent.
El món m'oblidarà; però tu!
Tu!... Olga... Digueu,
vindràs, donzella de bellesa,
ploraràs sobre l'urna matinal
i pensaràs: ell m'estimava!*

*Ell em va consagrar només a mi
l'alba de la vida trista i tempestuosa!
Ah, Olga, t'estimava!
A tu sola he consagrat
l'alba de la vida trista i tempestuosa!
Ah, Olga, t'estimava!
Amic del cor, amic desitjat.
Vine, vine! Amic desitjat.*

Pridi, ya tvoj suprug, pridi, pridi!
Ya zhdu tebya, zhelannyj drug.
Pridi, pridi; ya tvoj suprug!
Kuda, kuda, kuda vy udalilis',
zlatiye dni,
zlatiye dni mojej vesni?

Vine, soc el teu espòs, vine, vine!
T'espero, amic desitjat.
Vine, vine; soc el teu espòs!
On, on, on heu desaparegut,
dies daurats,
dies daurats de la meva primavera?

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)

Son, op. 8/5 – Somni

Text de Aleksei Plesxéiev

I u menja byl kraj rodnoj;
Prekrasen on!
Tam jel' kachalas' nado mnoj...
No to byl son!

I jo tenia la meva terra natal;
preciosa era!
Allà s'ondulava sobre mi un avet...
Però tot era un somni!

Sem'ja druzej zhiva byla.
So vsekh storon
Zvuchali mne ljubvi slova...
No to byl son!

La família d'amics encara vivia.
De tots els costats
em ressonaven paraules d'amor...
Però tot era un somni!

Siren', op. 21/5 – Lilà

Text d'Ekaterina Andreiena Beketova (1855-1892)

Po utru, na zare,
Po rosistoj trave,
Ja pojdu svezhim utrom dyshat';
I v dushistuju ten',
Gde tesnitsja siren',
Ja pojdu svojo schast'e iskat'...

Al mati, amb l'aurora,
per l'herba rosada,
aniré a respirar l'aire fresc del mati;
i cap a l'ombra perfumada,
on creix espès el lilà,
aniré a buscar la meva felicitat...

V zhizni schast'e odno
Mne najti suzhdeno,
I to schast'e v sireni zhivet;
Na zelenykh vetvakh,
Na dushistykh kistjakh
Mojo bednoje schast'e cvetjot...

*A la vida, només hi ha una felicitat
que em toca trobar,
i aquesta felicitat viu entre els
gessamins;
a les branques verdes,
als rams perfumats
floreix la meva humil felicitat...*

Ne poj, krassawiza, op. 4/4 – No cantis, oh bella
Text d'Aleksandr Puixkin (1799-1837)

Ne poj, krasavica, pri mne
Ty pesen Gruzii pechal'noj;
Napominajut mne one
Druguju zhizn' i bereg dal'nij.

*No cantis, bella, davant meu
les cançons tristes de Geòrgia;
em recorden
una altra vida i una riba llunyana.*

Uvy, napominajut mne
Tvoi zhestokije napevy
I step', i noch', i pri lune
Cherty dalekoj, bednoj devy!

*Ai, em recorden
els teus càntics cruels,
i l'estepa, i la nit, i sota la lluna
les formes llunyanes d'una donzella
pobra!*

Ja prizrak milyj, rokovej,
Tebja uvidev, zabyvaju;
No ty pojosh', i predo mnoj
Jego ja vnov' voobrazhaju.

*Jo, fantasma estimat, fatídic,
en veure't, ho oblidat tot;
però tu cantes, i davant meu
el torno a imaginar.*

Ne poj, krasavica, pri mne
Ty pesen Gruzii pechal'noj;
Napominajut mne one
Druguju zhizn' i bereg dal'nij.

*No cantis, bella, davant meu
les cançons tristes de Geòrgia;
em recorden
una altra vida i una riba llunyana.*

Vesénnie vody, op. 14/11 – Aigües de primavera
Text d'Aleksandr Puixkin

Jeshchë v poljakh belejet sneg,
A vody uzh vesnoj shumjat —
Begut i budjat sonnyj breg,
Begut, i bleshchut, i glasjat...

Oni glasjat vo vse koncy:
“Vesna idjot, vesna idjot!
My molodoj vesny goncy,
Ona nas vyslala vperjod.

Vesna idjot, vesna idjot,
I tikhikh, tyoplykh majskikh dnei
Rumjanyj, svetlyj khorovod
Tolpitsja veselo za nej!...”

*Encara als camps blanqueja la neu,
però les aigües ja fan soroll de
primavera —
corren i desperten la riba adormida,
corren, brillen i criden...*

*Criden a tots els costats:
“Ve la primavera, ve la primavera!
Som els missatgers de la jove
primavera,
Ella ens ha enviat pel davant.*

*Ve la primavera, ve la primavera,
i en dies suaus i càlids de maig
un ball clar i rosat
s'ajunta alegre darrere d'ella!...”*

També et pot interessar...

Palau Grans Veus

Dimarts, 21.04.26 – 20 h

Sala de Concerts

Sondra Radvanovsky, soprano

Anthony Manoli, piano

I part

S. Rakhmàninov: *Ne poy, krasavitsa*, op. 4 nùm. 4; *Zdes' khorosho*, op. 21 nùm. 7; *Ya zhdu tebya*, op 14 nùm. 1

P. I. Txaikovski: “Uzh polnoch blizitsya... Ah, istomilas' ya”, ària de Lisa de *Pikovaia dama* (La dama de piques)

V. Bellini: *Malinconia, ninfa gentile; Almen se non poss'io; Il fervido desiderio; La ricordanza; Per pietà bell' idol mio: “Casta diva”*, ària de Norma de l'òpera *Norma*

II part

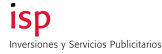
G. Verdi: *In solitaria stanza; Non t'accostare all'urna; Stornello; “Tacea la notte... Di tale amor”*, ària i *cabaletta* de Leonora de l'òpera *Il trovatore*

F. P. Tosti: *Sogno; La serenata; Segreto*

G. Puccini: *Storiella d'amore; Sole e amore; E l'uccellino; “In questa reggia”*, ària de Turandot de l'òpera *Turandot*

Preus: de 30 a 70 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – Illy – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

